

ชื่อเรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีมลทิน มัวหมอง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
ชื่อ-สกุล นักศึกษา	อรณี เจริญคุณสมบัติ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สมาน ตั้งทองทวี
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปี พ.ศ.	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีมลทินมัวหมอง 2) ศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีมลทินมัวหมองของต่างประเทศและประเทศไทย 3) วิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีมลทินมัวหมองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 4) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีมลทินมัวหมอง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาวิจัยจากแนวคิด ทฤษฎี บทความในวารสาร ตำราต่างๆ ตลอดจนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งของต่างประเทศและของประเทศไทย รวมไปถึงข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย จำนวน 20 คน

ผลการศึกษา พบว่า 1) แนวคิด และทฤษฎีทางกฎหมายได้แก่ ทฤษฎีการควบคุมทางวินัย แนวคิดเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของระบบราชการ และหลักความชอบด้วยกฎหมาย 2) มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีมลทินมัวหมองของต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร มีหน่วยงานอิสระทำให้การสอบสวนมีความโปร่งใสและเป็นกลาง ประเทศไทยกระบวนการสอบสวนทางวินัยยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาโดยตรงนำไปสู่การใช้อำนาจตามอำเภอใจ 3) ผลการวิเคราะห์ ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีมลทินมัวหมองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 พบว่าการใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวางของผู้บังคับบัญชาและความไม่ชัดเจนของคำว่า “มีมลทินหรือมัวหมอง” ส่งผลกระทบต่อหลักความยุติธรรมและสิทธิของข้าราชการ 4) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยให้กำหนดนิยาม หลักเกณฑ์ ขั้นตอนการพิจารณา และฐานความผิด และกำหนดขอบเขตของการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ

คำสำคัญ ข้าราชการพลเรือนสามัญ การควบคุมทางวินัย มีมลทินหรือมัวหมอง